

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриньова Юрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“

м. К и ї в
17 квітня 2018 року
№ 84-3(II)/2018

Справа № 3-120/2018 (4837/17)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриньова Юрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань пенсійного

забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145).

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Гриньов Ю.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (далі – Закон № 213).

Відповідно до статті 90 Закону № 889 пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Пункт 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213 автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України в частині того, що у разі неприйняття до 1 червня 2015 року закону щодо призначення всіх пенсій, у тому числі спеціальних, на загальних підставах з 1 червня 2015 року скасовуються норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії/щомісячне довічне грошове утримання призначаються відповідно до Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що прийняті у його справі судові рішення, а саме: постанова Оболонського районного суду міста Києва від 4 квітня 2017 року та ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 10 травня 2017 року, „порушують вимоги статей 22, 24, 58 Конституції України, статтю 17 Закону України „Про

виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини“ від 23 лютого 2006 року № 3477–IV та низку рішень Конституційного Суду України“ (наведені у конституційній скарзі).

До конституційної скарги долучено копії постанови Оболонського районного суду міста Києва від 4 квітня 2017 року та ухвали Київського апеляційного адміністративного суду від 10 травня 2017 року, а також копії судових рішень у справах з аналогічних, на його думку, питань.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону № 889 та Закону № 213, цитує лише окремі положення Конституції України, рішення Конституційного Суду України та фактично висловлює незгоду з рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, вказуючи на неоднакове застосування ними норм матеріального права. Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень статті 90 Закону № 889 та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213.

Крім того, Гриньов Ю.І., оспорюючи положення статті 90 Закону № 889, фактично оскаржує відмову у перерахунку призначеної пенсії

державного службовця. Проте вказане положення не регулює питання перерахунку призначеної пенсії державних службовців, а є відсильною нормою, згідно з якою пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

2.2. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55).

Оболонський районний суд міста Києва постановою від 4 квітня 2017 року розглянув справу Гриньова Ю.І. про визнання неправомірними та протиправними дій щодо відмови у проведенні перерахунку пенсії в порядку скороченого провадження. Отже, остаточним судовим рішенням у цій справі, на момент її розгляду, була ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 10 травня 2017 року. З аналізу зазначеної ухвали вбачається, що суд апеляційної інстанції положення пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213 не застосовував.

Таким чином, оспорюючи положення пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213, автор клопотання не дотримав вимог, передбачених частиною першою статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Згідно з частиною четвертою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга визнається неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гриньова Юрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII на підставі пункту 4 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Городовенко В.В. . . . . .

Касмінін О.В. . . . . .

Лемак В.В. . . . . .